

Book of abstracts – Cutting Edge 2021 (2022)

Presenters in alphabetic order:

Gry Sagmo Aglen, Innland Norway University of Applied Sciences (Norway)

Profesjonsforståelse og praksissamtalen i kulturskolelærerutdanninger

I dette paperet presenterer jeg deler av avhandlingen min «Kulturskolelæreryrket i bevegelse – en framvekst av nye profesjoner?», med vekt på resultatene fra avhandlingens tredje artikkel «Praksissamtalen i kulturskolelærerutdanninger. En arena for utvikling av studenters profesjonsforståelse». Tematikken i avhandlingen er kulturskolelærerprofesjonens mangfoldige karakter og hvordan utdanningsinstitusjonene intenderer å kvalifisere sine studenter til utøvelse av denne profesjonen og hvordan kvalifiseringen foregår. Praksissamtalen er en del av praksisopplæringen i alle norske lærerutdanninger, og avhandlingen retter blikket mot lærerutdanninger som kvalifiserer til musikkfaglig undervisning i kulturskolen. Når kulturskolens rammeplan og nasjonale forskrifter og retningslinjer for lærerutdanninger legges til grunn, er det to utdanningsveier som kvalifiserer til musikkfaglig kulturskoleundervisning: praktisk-pedagogisk utdanning i kombinasjon med en bachelor i utøvende musikk og 3-årig faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag. Følgelig er det disse to lærerutdanningene som har vært gjenstand for undersøkelse i denne studien. I avhandlingens tredje artikkel er det fokus på praksissamtalen, som er et møtepunkt mellom studenter, faglærere fra utdanningsinstitusjonen og praksisveiledere fra kulturskolen. Gjennom å observere studenters praksisundervisning i kulturskoler samt praksissamtaler knyttet til praksisundervisningen, er målet i artikkelen å utforske hvordan praksissamtalen fungerer som en arena der studentene tilegner seg profesjonsforståelse, samt hvilke forståelser av kulturskolelærerprofesjonen som framtrer i samtalen mellom de tre partene.

I avhandlingen drøftes resultatene i lys av profesjonsteori, sosiokulturell læringsteori og en praksisrettet teori sammensatt av begrepene praksislandskap, praksisøkologi og praksisarkitektur. I paperet argumenterer jeg for viktigheten av studentenes aktive deltakelse i praksisfellesskapet, og løfter fram noen utfordringertilknyttet praksissamtalen og relasjonene mellom utdanningsinstitusjon og praksisfelt.

Cecilia Ferm Almqvist, Södertörn University/Stockholm Institute of Music Education (Sweden)

Linn Hentchel, Department of Creative Studies at Umeå University (Sweden)

Challenging organizational norms and traditional municipal arts schools structures - Becoming musical performance artists

Kulturverket is a municipal organisation that employs professional artists and educators in arts- and culture-based projects. The organisation has, through several funded projects developed a working model labelled: Kids tell the pro's what to do. Accordingly, the children are seen and valued as creators, who take part in visualising and generating ideas guided by the grownups in collaboration. Such an approach is closely connected with organisational structures, collegial atmosphere, didactic tools, and relational situations where arts becoming is taking place.

Kulturverket is since fall 2020 a part of the municipal arts school in Umeå. Organisational negotiations are currently taking place, regarding how Kulturverket's border-crossing activities could be adapted to the of structures of the arts school. In this paper we would like to illuminate turn the "dilemma" around and ask: What can the organisation model of Kulturverket contribute with, when it comes to open up for engaged, border-crossing, co-operative and multi-artistic activities? What possibilities and challenges shows themselves when aspects of time, space, gaps, and competence are seen as fluid? The example we want to use to fulfil the aim of the study: to illuminate how, and on what levels organisational norms and traditional structures are challenged, and what possibilities and new challenges

that occur when going beyond the Anthropocene based structure of a culture school, is a Kulturverket project called Sammankonst (commingtogetherart). This project includes disabled adults, and folk-high school students who contribute with ideas, life stories, and arts abilities and tell Kulturverket's educators and artists what to do. For three years, they collaboratively create and perform a musical. To be able to grasp the aspects of common and individual becoming within the project how that is related to aspects of organisation, we created a research entanglement based on post-human theory. This implies that nature and culture are seen as intertwined, agential and entangled, which encourages experimental approaches. Hence, situations seen as webs of relations were created, including the actors disabled humans, musical artist students, educators, artists, researchers, and varied digital communication tools. Inspired by internet-related ethnography observations, video recordings, collaborative writing, qualitative surveys and group interviews produced a material for analysis. Actor-network theory was applied aiming to describe how the constantly performed intra-active networks were constituted, as well as how the actors influenced each other. The results identify significant actors and trajectories in Sammankonst, that exemplifies intra-actions that challenge anthropocentric organisational structures of municipal arts schools.

Anne-Line Bakken, selvstendig næringsdrivende (Norway)

Et sanselig møte mellom kunst og naturfag

Presentasjonen bygger på masteroppgaven Et møte mellom kunst & håndverk og naturfag - Estetisk tilnærming i grunnskolen, en kvalitativ studie om estetisk tilnærming til læring i grunnskolen. Den hadde som hensikt å undersøke hvordan kunst & håndverk kunne bidra i et tverrfaglig undervisningsopplegg med naturfag i et utforskende sanselig didaktisk design (Selander & Kress, 2010, Østern & Strømme, 2014), og om de estetiske læringsprosessene (Austring & Sørensen, 2006, Eisner, 2004, Hohr, 2013, Østern, Stavik-Karlsen og Angelo, 2013) kunne gi elevene opplevelser av at deres undring og perspektiv på verden kunne være et utgangspunkt for egen kunnskapsproduksjon. Basert i en hermeneutisk-fenomenologisk vitenskapsteoretisk posisjonering ble didaktisk designforskning (Akkerman, Bronkhorst & Zitter, 2013, McKenney & Reeves, 2018) valgt som metodologi for å utforske mulighetene for å gjennomføre estetiske læringsprosesser i praksis. Jeg gjennomførte en praksisledet utforskning og utforming av undervisningsopplegg i tett samarbeid med en naturfaglærer, med mål om å utfylle, støtte og løfte hverandres fagfelt for å tilby barna et mangfold av læringstilbud. Problemformuleringen var: Hvordan kan kunst & håndverk og naturfag kombineres tverrfaglig i et læringsfremmende og sanselig didaktisk design i grunnskolen? Den ble undersøkt gjennom to forskningsspørsmål: Hvordan kan kunsthøyskolestudent og naturfaglærer sammen skape et tverrfaglig undervisningsopplegg? og Hvilke opplevelser og subjektive erfaringer har elevene i møtet med det didaktiske designet?

Med presentasjonen ønsker jeg å belyse fagteoretiske perspektiver om kunsten som relasjonell og dialogskapende (Biesta, 2018, Bourriaud, 2007), og hvordan vekselvirkningen mellom kunstfag- og naturfagdidaktikk kan være en vekker for økologisk bevissthet og endringskompetanse hos barnet (Lutnes & Fallingen, 2017, Näumann, Riis og Illeris, 2020, Østern, Stavik-Karlsen og Angelo, 2013, Østergaard, 2013). Hva kan oppstå i spennet mellom materialnærhet, kunstneriske prosesser og refleksjonsamtaler? Estetiske læringsprosesser og sanselig didaktisk design vektlegges som holistisk og tverrfaglige tilnærminger som inkluderer hele barnet og gir et mangfold av læringsfremmende tilbud.

Bjørn-Terje Bandlien (m.fl.), NTNU/Institutt for lærerutdanning (Norway)

Utdanning i kunsthøgskole: Samarbeid, kvalitet og spenninger

Antologien *Utdanning i kunsthøgskole: Samarbeid, kvalitet og spenninger* ble gitt ut i november 2021. Antologien gir bidrag til forskning om samarbeid mellom *ulike parter* i utdanning i kunsthøgskole generelt. Spesielt, peker antologien på utfordringer og muligheter i kunsthøgskolens komplekse samarbeidslandskap. Tre hovedtema relatert til samarbeid løftes fram: a) Ledelse og organisasjon i kunsthøgskolefeltet, b) Kunsthøgskole-grunnskole-samarbeid som praksisfelt og c) Samkunst på tvers av faglighet og kultur. Under disse tre overskriftene finnes til sammen fjorten kapitler som bidrar til å utvikle temaene:

Ledelse og organisasjon i kunsthøgskolefeltet: 1) Kunsthøgskolens mange samarbeidskonstellasjoner som verdidrevne sammenvevde avhengighetsrelasjoner, 2) Hva settes i spill når ledere i kunsthøgskolen planlegger elevenes timeplaner? Om en rhizomatisk forståelse av kunsthøgskole og hvordan en slik forståelse kan berike kunsthøgskolens samarbeid med andre aktører, 3) Insourcing som samarbeid mellom kunsthøgskole og grunnskole, 4) Kunsthøgskolen; A collection of 'Artist teachers' or a multidisciplinary community of practice?

Kunsthøgskole-grunnskole-samarbeid som praksisfelt:

5) Utdanningskulturelt mangfold i et rullerende musikkundervisningstilbud, 6) Vinn-vinn? En studie av «Sentrum-prosjektet» – et samarbeid mellom grunnskole og kunsthøgskole, 7) Samarbeid mellom kunsthøgskolelærer og grunnskolelærer – utfordringer og muligheter, 8) Dissonans i det modernistiske doxa – et a/r/tografisk blikk på et samarbeid mellom en kunsthøgskolelærer og to grunnskolelærere, 9) Assisting: Reconstructing a cooperation pattern on a video basis among co-teachers in the programme *Jedem Kind ein Instrument*, 10) Perspektiver fra forskningen på det musikkpedagogiske konseptet *Jedem Kind ein Instrument [Et instrument til hvert barn]*.

Samkunst på tvers av faglighet og kultur:

11) Fra impuls til konseptuell idé i egenkapert barneteater – En hermeneutisk prosess i samspill mellom barn og kunstnere, 12) Det store bildet: En kartlegging av faget sal og scene i Norge i 2019, 13) #livet#døden#kjærligheten – et narrativ av vevd og levd undervisningsliv, 14) Transgressions towards difference: A tertiary arts educator's reflections on teaching in Norway.

Kim Beskov, Rhythmic Music Conservatory (Denmark)

Kunsthøgskolen som ramme for kunstnerisk medborgerskab

Kunsthøgskolefeltet har i de seneste år vært optaget af spørsmål knyttet til demokrati, mangfoldighet og inklusion. Denne oppmerksomhet er forbundet til et ønske om at gjøre kunsthøgskolen tilgjengelig for flere og kan likeledes ses som uttrykk for en tro på at deltagelse kulturelle aktiviteter kan bidra til at øke barn og unges handlemuligheter. I den forstand kan den demokratiske vending i kunsthøgskolefeltet anskues som et forsøk på at facilitere barn og unges *kunstneriske medborgerskab*. I denne presentasjon diskuteres dette begreb med fokus på at operationalisere det som et analytisk perspektiv der tilbyr nye forståelser af kunsthøgskolens demokratiske potentiale.

Begrebet om *medborgerskab* omhandler her ikke først og fremmest formelle kriterier for medlemskab i samfundet (på lokalt, nationalt og globalt niveau), men i høyere grad barn og unges evner til og mulighet for at erfare, udøve og forhandle et sådant medlemskab. Kunstnerisk medborgerskab forstås således som et performativt begreb der setter fokus på hvordan aktører gjennom kunstneriske aktiviteter etablerer og erfarer tilhørighet, identitet og handlemuligheter, og hvordan disse sociale erfaringer er indlejret i større sociale og institutionelle formationer, der opsætter spesifikke betingelser for deltagelse. Spørsmålet der rejses her, er hvilke muligheter for forståelse begrebet om kunstnerisk medborgerskab medfører i analysen af kunsthøgskolen som en demokratisk arena, samt hvordan et sådant analytisk perspektiv kan operationaliseres i et konkret undersøgelsesdesign.

Elevmedvirkning i praksisveiledning

I Rammeplan for kulturskolen. Mangfold og fordypning (2016) står det «Elevmedvirkning og motivasjon henger sammen. Gjennom dialog mellom eleven og læreren, der elevene får være med å legge planer, utvikle evne til egenvurdering, si sin mening om miljøet på kulturskolen, undervisninga og hvordan de lærer, får eleven innflytelse på egen læringsprosess» (s. 15). Å sørge for en dialogbasert elevmedvirkning krever en type kompetanse som også lærestedene må veilede kommende pedagoger i. Uten å vite hva elevene vet, vil og kan, er det vanskelig å utøve en pedagogikk hvor eleven reelt er i sentrum. De fleste undervisningsinstitusjoner i dag erklærer at de baserer sin undervisning på et syn på læring som innebærer at den lærende konstruerer sin egen kunnskap gjennom aktivitet og subjektive prosesser som resulterer i læring. En sentral del av lærerprofesjonen består derfor av å kunne lytte til elevene og å sette seg inn i hvilke faktorer i deres bakgrunn som konstituerer en slik kunnskapskonstruksjon. Dette krever en jevnbyrdig dialog hvor det felles målet er å endre seg selv og samfunnet gjennom handling. Hos reformpedagogen Paulo Freire er ord handling, og uten handling er ordet dødt. I en musikkpedagogisk praksis vil dynamikken mellom måten man benevner fenomener, og handlingene, påvirke hverandre ved at endring av tankesett fører til endring av praksis. I dette paperet presenteres første del av en studie av elevmedvirkning i veiledning av kulturskolepraksis for musikkstudenter. Utgangspunktet for prosjektet har vært ønsket om å inkludere elevenes opplevelser i tilbakemeldinger til studenter som har veiledet praksis i kulturskolen. Vi gjennomførte våren 2021 et pilotprosjekt hvor en instrumentallærerstudent får tilbakemelding på sin undervisningspraksis fra både praksisveiledere og eleven som er blitt undervist. Veiledningen foregikk ved at alle aktørene så på et opptak av undervisningssituasjonen, og eleven fikk delta i diskusjonen av timen. Opptak av alle leddene i prosessen utgjør datamaterialet i studien, og jeg spør hvilken betydning det kan få for studentens læring at eleven får være med på analysen og tilbakemeldingen av undervisningstimen.

Studien har en kritisk pedagogisk inngang til praksisveiledning, med fokus på dialogens potensial i utvikling av yrkeskompetanse som instrumentallærer. I et kritisk perspektiv er det vesentlig at dialogen forankres i tematikk som gir mening for deltakerne, noe som kan innebære en felles interesse eller motivasjon for det dialogen handler om. I dette tilfelle er temaet lærerstudentens undervisning, og gjennom å se på innspilling av timen, presenteres eleven for en konkret og meningsfull tematikk for samtalen. Målet med å inkludere eleven i dialogen, er å åpne for nysgjerrighet, nye dialoger og kritisk engasjement i et praksisfellesskap som også rommer elevens stemme.

Sofia Cedervall, Stockholms Universitet, (Sweden)

Ketil Thorgersen, Anna Widén

Lydiga kliv och subversiva samarbeten

Kulturskoleklivet är en statlig satsning på kompetensförsörjning till kulturskolor. Målgruppen är dels konstnärer som vill ha en pedagogisk påbyggnadsutbildning och som erbjuds utbildningspaket över tre terminer, dels pedagoger i kulturskola som erbjuds kortare fortbildningskurser. Satsningen är koncentrerad till fyra storstadsregioner i Sverige; Malmö, Göteborg, Stockholm och Umeå och utförs av sex utbildningsanordnare; Lunds universitet (LU), Göteborgs universitet (GU), Stockholms universitet (GU), Stockholms konstnärliga högskola (SKH), Stockholms musikpedagogiska institut (SMI) och Umeå universitet (UU). Kulturskoleklivet sjösattes höstterminen 2018, men merparten av utbildningarna kom igång under 2019.

När de berörda vid de sex aktuella lärosäten fick beskedet om att de hade fått beviljat att bedriva utbildning inom Kulturskoleklivet uppstod ett behov av att synkronisera utbildningarna och dela med sig av tankar och idéer. Initiativ till möten där alla berörda lärosäten var inbjudna mottogs med entusiasm och har genomförts med kontinuitet. I Stockholm tog SU, SKH och SMI kontakt med varandra redan under ansökansförandet och anförde där ett samarbete om ett bra utbud i regionen som argument för att just dessa institutioner skulle få utbildningarna. I synnerhet har SKH och SU utvecklat ett tätt samarbete där studerande inom kurspaketet studerar vid båda lärosäten. SMI anordnar också en kurs

som riktar sig mot alla som studerar inom Kulturskoleklivet: Konstater i samverkan. Umeå universitet har i sin tur flera samarbeten med Stockholmsregionen inom ramarna för Kulturskoleklivet, dels genom utbyte av lärare med SMI och SU, dels genom ansökan om utvecklingsmedel tillsammans med SU och publicering av en rapport (Tilde, 2020). Lärosätena har även gjort ett antal gemensamma presentationer av satsningen och kursutbudet, t.ex. vid informationsträffar, konferenser och kompetensdialoger.

En oförutsedd bieffekt av Kulturskoleklivet är med andra ord en mängd samarbeten på nationell och regional nivå; på såväl praktiska som på mer ideologiska och principiella plan. Det vi kommer att presentera i detta paper är en analys av hur dessa samarbeten kan förstås utifrån de minnesanteckningar, presentationer, rapporter och korrespondens som genererats genom dessa tre år. Trots den geografiska spridningen på materialet är det endast ett tiotal aktiva deltagare som utgör kärnan i samarbetet. Analysen görs utifrån Gert Biestas teorier om neoliberalistiska och demokratiska lärandeorganisationer (2010, 2017) samt Jonna Bornemarks teorier om förpappningssamhället (2018). Vi vill se hur samarbeten kan förstås dels som pragmatiska initiativ för att lösa problem utifrån den ekonomiska realitet som uppstått, dels som ett subversivt motstånd mot neoliberala värden genom en gräsrotsrörelse av enskilda individer som hittar vägar runt de utstakade för att skapa en utbildning som håller måttet.

Júlia Espinet Alegre, ESMUC – Escola Superior de Musica de Catalunya (Spain)

Impact of the Covid-19 crisis on Music and Arts schools in Catalonia (Spain).

The Covid-19 pandemic has disrupted the functioning of Music and Arts Education institutions in Spain, but little research has been conducted to assess specific impacts on the schools and their communities. This research aims to investigate how the pandemic has affected music and arts schools in Catalonia, Spain, by addressing the following questions: How have work conditions changed for the staff? How has the crisis affected three key elements of the institutions' relational system: climate (quality and character of school life), culture, and community? What are common factors between those students most affected?

We conducted a **survey of the 135 music and arts schools** that are members of the Catalan Association of Music Schools, and we **interviewed 7 directors of music and arts schools** to qualitatively triangulate the data collected in the survey.

The results of the data analysis show: (1) 40% of the schools have had to reduce educational programs, the most affected being the vocal and instrumental ensembles and early childhood programs. In addition, (2) schools in larger cities and those managed by the municipality have maintained better work conditions for staff. By contrast, schools in small towns have suffered more for the students' permanence. (3) There is a correlation between the size of the city and the level of advice received from the administration, with small towns receiving little support.

We have drawn relevant conclusions about the climate and the schools' culture, such as the elimination of informal spaces, the impact of the online model in the relationship between teachers and management, and the increased level of stress and burnout among staff. Key factors of the survival of music and arts schools in this crisis have been teamwork, flexibility, and the strong and unified representation of the associations in the dialogue with the central government.

Future lines of research include investigating quantitatively the resilience of the institutions and the long term consequences of the pandemic in this sector.

Simen Kiil Halvorsen, Universitetet i Stavanger (Norway)
Thomas Torstrup, Universitetet i Stavanger (Norway)

DigJazz - Digitale jazzstudier

Jazzseksjonen ved Fakultet for utøvende kunstfag, Universitetet i Stavanger, har utviklet landets første digitale og samlingsbaserte studium i jazz, improvisasjon og gehørbasert metodikk. Prosjektet har blitt ledet av universitetslektorene Thomas Torstrup og Simen Kiil Halvorsen i samarbeid med deres kolleger i fagmiljøet for jazz. Studiet ble utviklet i 2019 og 2020 med støtte fra DIKU (tidl. NUV) og det første kullet uteksamineres våren 2021.

Målgruppen for studiet er pedagoger og musikere med andre musikalske bakgrunner enn jazz. Målet er ikke å utdanne jazzmusikere, men å gi studentene didaktiske verktøy og muntlige, gehørbaserte metoder for undervisning og egen musikalsk utvikling. Med dette siktes det mot å gjøre studentene mer fleksible som pedagoger og utøvere.

Det skriftlige og notebaserte har en stor plass i utdanningen av klassiske musikere. Samtidig krever dagens og morgendagens arbeidsmarked stor fleksibilitet og bredde fra både utøvere og pedagoger. I kulturskolens rammeplan blir både improvisasjon og gehør spesifikt nevnt som viktige elementer i arbeidsformer og læringsmål. Det samme i læreplanverket for videregående skole. I startfasen utførte vi enkle spørreundersøkelser blant lærere i kulturskole og videregående skole. I tillegg fikk vi en skriftlig uttalelse fra Norsk kulturskoleråd. Dette bekreftet behovet og interessen for et studietilbud som kunne bidra til økt kompetanse på disse områdene. Vi har også sett interesse og behov i det utøvende feltet. Et eksempel er kirkemusikere: Deres utdanning bærer preg av en overvekt av klassisk orgelrepertoar mens arbeidshverdagen også krever en stor sjangerbredde hvor det å kunne orientere seg gehørbasert og improvisere er særdeles nyttige egenskaper.

Strukturen på studieprogrammet gjør det mulig for en stor gruppe studenter å delta uavhengig av jobbsituasjon eller geografisk tilhørighet. Studiet består av en nettside (videoer, tekst, øvelser m.m.), fire fysiske samlinger (teori, samspill og refleksjon i gruppe) og individuelle timer (fokus på hovedinstrument og veiledning i metode). Samlingene er en viktig del av programmet, som sammen med metodikken er med på å øke kompetansen blant pedagoger og utøvere. Det er en praktisk og muntlig tilnærming i alle aspekter av studiet. Studiet gir 30 studiepoeng over ett år og studentene vurderes på bakgrunn av mappeinnlevering, i tillegg til en utøvende, avsluttende prøve.

DigJazz-studiet har som målsetting å spille en sentral rolle i kompetanseutviklingen til kulturskolelærere og bidra til erfaringsutveksling og kunnskapsdeling. Praxis av metodikken på egen arbeidsplass er en viktig del av studiet, og det har vært interessant å observere hvordan metodikken igangsettes på ulike måter, og tilpasses av den enkelte student i forskjellige utøvende- og undervisningssituasjoner. Refleksjoner i grupper har også ført til interessante diskusjoner og gitt en god mulighet til å diskutere aktuelle problemstillinger med kolleger.

Å samle en stor gruppe med ulike pedagoger og utøvere fra hele landet for å både spille, diskutere og lære gehørbasert metodikk, skaper et unikt forum for utveksling av erfaringer. Samlingene har som mål å motivere erfarne pedagoger til å bruke flere metodiske verktøy i undervisningen, og å beherske metodikken i praksis.

Mali Hauen, Tynset kommune/Universitetet i Agder (Norway)

Eleven som medforsker

Abstrakt: I mitt pågående PhD-prosjekt ønsker jeg å få innblikk i elevenes opplevelse av kulturskolen. Hva gjør undervisning en-til-en eller i små grupper med eleven og hvilke opplevelser, følelser og affekter vektlegger de om de får beskrive sitt møte med kulturskolen.

Jeg plasserer meg i en post-moderne/ny-materiell forståelse av verden hvor alt er energier og alle entiteter (både humane og non-humane) forstås ut fra sitt "selv" i samskapende prosesser. Verden er et sted for felles liv i konstante dialoger. Gjennom disse affirmative dialogene skjer tilblivelser (becomings) og nye erkjennelser og forståelser skapes.

Med dette som ramme forsøker jeg å utvikle konsepter/metoder hvor elevene er med-forskere, for å forstå kulturskolen med annen optikk enn den jeg selv bærer. Det synes å være forsket lite på elevenes opplevelser og jeg håper prosjektet vil bidra med ny kunnskap til feltet.

I dette paperet vil jeg forsøke å belyse hvordan jeg har tenkt metodisk og etisk i samskapingen med elevene og hvordan etikk og metode veves i hverandre i hele prosessen.

Cecilia Jeppsson, Linnéuniversitetet, Växjö, (Sweden)

Adriana Di Lorenzo Tillborg, Musikhögskolan i Malmö, Lund universitet

Policy conditions for *kulturskole* – comprehensive school collaborations.

A policy document analysis

This study focuses on policy conditions for collaboration between *kulturskolor* and comprehensive schools, as a strategy for children's access to arts education. National policy documents address inclusion and widening participation as key issues for Swedish *kulturskolor*. The government has introduced grants for programme development with inclusion as one criterion for approval. Recent research has shown that children of culturally interested parents from middle-class backgrounds are overrepresented in *kulturskolor*. Research has also pointed to collaboration between *kulturskolor* and comprehensive schools as a viable strategy for reaching new groups of children and facilitating their participation in arts education.

The restrictions in connection with the pandemic 2020-2021 have put many *kulturskole* initiatives on hold. Nevertheless, a couple of official policy documents have been published during the years 2019-2021 in Sweden on the issue of collaboration, which has made the issue debated in the Swedish *kulturskole* field. The documents vary from strict regulations to surveys, descriptions and texts intended to guide and inspire. Taken together, the documents constitute the preconditions for *kulturskolor* to act (or not) in the matter of collaboration with comprehensive schools.

Factors found favourable for successful and sustainable collaboration are common values and goals at the leadership level and between the different institutions and equal commitment from the pedagogical professions involved. Each institution's status and power at the general level can also affect the opportunities for collaboration. There is a risk for a subordinated institution to adapt to a superordinate institution; *kulturskolor* might function as subordinate to comprehensive schools and their governing documents.

The data for the study consists of official documents from *Kulturskolerådet*, *Kulturskolecentrum*, *Skolverket* and *Sveriges Kommuner och Regioner*. The analysis focuses on the conditions for collaboration based on the analysis of the documents. The analysis draws on discourse theory and policy theoretical framework.

Jóna Guðrún Jónsdóttir, University of Iceland
Rannveig Björk Thorkelsdóttir, University of Iceland

How to wake up the arts in oneself

The presentation discusses how participation in projects such as Skrekkur (English: stage fright), a talent competition for lower secondary schools in Reykjavík, affects the well-being and self-image of young people. Through drama, dance and music, young people gain the opportunity to perform seven minutes of on-stage production, in Skrekkur, a talent competition for lower secondary schools in Reykjavík which a group of 35 students have created as their own from beginning to end. The project is a cooperative venture of the compulsory school and the Reykjavík Municipality Department of Recreation and Youth. This venture is created for the benefit of the young people themselves and also in support of the school community and wider society. In this way, the arts have become part of the students' experiential learning. The findings reveal that participating students got to know other students from different year classes, and it turned out that they regarded their participation as a highly valuable period from which they have positive memories. Participation boosted the students' self-esteem; this applied both to the participants and spectators from the participating schools as well as to students who watched by distance. The finding also shows that Skrekkur participants saw the project as an empowering aspect of their studies. The students became acquainted across year-classes and the positive relationships and supportive atmosphere that ensued within each Skrekkur group helped the students to express themselves with ease and listen to their peers with respect and mutual trust.

Anne Jordhus-Lier, Inland Norway University of Applied Sciences (Norway)
Sidsel Karlsen, Norwegian Academy of Music (Norway)
Siw Graabræk Nielsen, Norwegian Academy of Music (Norway)

Kulturskolens musikktilbud: hva tilbys og hvem/hva bestemmer?

Populærmusikk ble innlemmet i grunnskolens musikkundervisning allerede på 1960-tallet, og gjorde også tidlig inntog i musikkdelen av norsk akademia. I musikk(kultur)skolenes undervisningstilbud ble populærmusikk og folkemusikk inkludert fra slutten av 1980-tallet (Dugstad, 1989; Kommunenes sentralbyrå, 1989). Imidlertid viser den første rammeplanen for dette skoleslaget fra 1989 at vestlig klassisk musikk hadde en hegemonisk posisjon; det var den klassiske musikkens undervisningstradisjoner som ble lagt til grunn for undervisningen i alle musikk sjangre i musikk(kultur)skolen. I rammeplanen for den norske kulturskolen i dag er musikalske sjangere knapt nok nevnt, og lærerne står fritt til å velge både innhold og undervisningsmåter. Likevel viser nyere forskning at det i all hovedsak er den vestlige klassiske musikktradisjonen som legger føringer for kulturskolens virke på musikksiden, i hvert fall når styringsdokumentene legges til grunn (Ellefsen, 2017; Ellefsen & Karlsen, 2019; Karlsen & Nielsen, 2019). Hvorvidt dette utgjør en utfordring, eller hvem det eventuelt er en utfordring for, vil vi diskutere i denne presentasjonen av hva slags musikk som tilbys (hvilke instrumenter, sjangre og ensembler) samt hvem eller hva som bestemmer musikken som brukes i selve undervisningen. Presentasjonen bygger på funn fra to nyere nasjonale undersøkelser blant henholdsvis rektorer og musikk lærere i kulturskolen. Undersøkelsene viser at populærmusikk og vestlig klassisk musikk vektlegges i omtrent like stor grad både når det gjelder undervisningstilbudet og musikken det undervises i, mens norsk folkemusikk (tilbud av instrumenter og ensembler og som undervisningsinnhold) vektlegges i vesentlig mindre grad. Samisk musikk og folkemusikk fra andre kulturer er nærmest ikke eksisterende eller vektlegges i svært liten grad. Videre ser det ut til at det i hovedsak er lærerne og deres musikksmak, sjangerens og dens undervisningstradisjon samt instrumentets standardrepertoar som avgjør hva slags musikk som brukes, mens elevenes musikkpreferanser – noe avhengig av sjanger – virker å ha mindre betydning.

Undersøkelsene er en del av et større forskningsprosjekt – DYNAMUS – som studerer sosiale dynamikker knyttet til barn og unges musikalske oppvekst i den norske velferdsstaten utifra et Bourdieu-inspirert teoretisk perspektiv. Kulturskolene på mange måter er et resultat av velferdsstaten ved å skulle

tilby musikkopplæring til alle barn, men som med de fleste skoleslag, viser kulturskolen seg å ha inkluderende så vel som ekskluderende trekk (Bjørnsen, 2012; Gustavsen & Hjelmbrekke, 2009). Å forstå musikalske sjangre og praksiser som gjennomsyret av symbolske betydninger, som igjen bidrar til å opprettholde kulturelle og sosiale forskjeller, innebærer at undervisningsinnholdet, så vel som hvem som bestemmer det, har implikasjoner for hvem som føler seg inkludert i eller ekskludert fra kulturskolen.

Susanne Keuchel, Akademie der Kulturellen Bildung, Director (Germany)

Visions of the future: Sustainable "post-digital" reorganization of music schools

What is the role a music school of future in the face of the challenges of a sustainable and post-digital society?

This is the main question addressed in this lecture. In order to try and answer this question it can refer to two research projects. On the one hand, there are the results of a three-year empirical research project "Postdigital Cultural Youth Worlds", which was funded by the German Ministry of Education from 2017-2019. Within the project, various research methodologies were used; from an online analysis of new forms of artistic expression, to expert surveys to a nationwide representative survey of 14- to 24-year-olds in Germany. The other project of reference is the formation of a "laboratory of the future" comprising of 20 scientists, 20 practitioners and 20 associations of arts education, which was carried out at the end of 2020 by the German Federation of Cultural Education for youth. The results are used to derive innovation guidelines for the design of a sustainable analogue-digital cultural education landscape of tomorrow. In a second step, these innovation guidelines are specifically applied to the model of the music school. The requirements arising from the UN 2030 Agenda for Sustainable Development will be incorporated, as well those arising from the requirements of post-digitality. According to the requirements of post-digitality, to ensure a sustainable and qualitative education for all, there needs to be a reorganization of the music school. Tasks/Activities must be re-embedded and distributed across both the analogue and digital spaces. There is the opportunity for a specific utilisation of both environments. In the digital space, specific benefits are above all the detachment from time, space dimensions, interactivity and networking potential. In the analogue space, there is authenticity, haptic experience and the emotional and physical encounter.

Ida Knutsson, Lund University, Malmo Academy of Music (Sweden)

What Swedish instrumental music teachers talk about when talking about group tuition

The article I would like to present and discuss on the Cutting Edge conference 2021 investigates how Swedish music teachers from the classical orchestra instrumental tradition talk about group tuition. This form of teaching is rapidly spreading across the world, but little research has been conducted to investigate the impact on musical abilities versus inclusion when teachers instruct multiple pupils simultaneously. The result from this study can therefore be valuable even outside the Swedish context. The theoretical perspective of Community of Practice and focus group interviews as method for data collection are intended to facilitate a study of how beliefs and values are collectively formed by teachers. The teachers form and are formed by the community in which they practise. In addition, an interview with leaders of the Arts and Music School was conducted in order to broaden the perspective. The transcripts were analyzed with qualitative content analysis, which is a systematic, yet flexible approach to sort all the material into categories. Themes then emerge from the categories. The result shows that there is no clear common definition of what constitutes a group; that teachers who collaborate in teaching large groups seem more satisfied than those who teach smaller groups on their own; and that there are different views on the goal and aspects of quality of the tuition between the two groups of teachers in

the study. The degree of sharing tacit knowledge and making it explicit depends on the conditions for joint reflection which could contribute to developing group teaching methods. This article is the first one for my compilation dissertation and aims to direct the future research, which is observational studies with stimulated recall in group teaching situations.

Annukka Knuuttila, Kuopio Conservatory, Finland

Aino-Reeta Komulainen, Kuopio Conservatory, Finland

Power Of The Institutions – Kuopio Model

Promoting beauty and harmony is one task of art institutions but it is as important to question and criticize, to promote consciousness in order to improve the society and the personal lives of its citizens. This role becomes even more important when the institutions get public funding. A good way to promote consciousness is interaction and constant dialogue between different institutions and organizations.

Kuopio Conservatory in the City of Kuopio in Eastern Finland is one of the largest music school in the country. It has an intensive co-operation with two other music institutes, Music and Dance Academy of the Savonia University of Applied Sciences and the Church Music Department of Art University Sibelius Academy, all located in the same building.

In addition to the basic educational task of these three institutions there is intensive networking with the Kuopio Symphony Orchestra, City Theater, Museums, churches, kindergartens, schools, university, NGO's and various events and festivals. Cooperation between different institutions makes it possible for professional artists, teachers, students, amateurs and researchers to work together, interact and share. A good example is the performance of Mozart's Requiem which was organized by one of the local parishes involving the three music institutes and the Symphony Orchestra and performed by both professional and amateur players and singers from several choirs and music groups.

Another example of multi-professional cooperation is the consortium called Well-being Power Plant of Eastern Finland (VOIMALA) led first by Kuopio Conservatory and nowadays by The University Savonia. It strengthens the collaboration of social, health, cultural, educational sectors and research.

Because of the multi-professional co-operation between institutions there is a lot of interaction and peer tutoring between different fields. The cultural life in Kuopio is constantly working in an "out-of-the-box" mode and is thus capable of addressing the new expectations of the changing society.

Camilla Kvaal, Inland Norway University of Applied Sciences (Norway)

Er det mulig å tenke motstrøms i kulturskolen? Noen betraktninger rundt virksomhetsmetaforer, kunnskapsflyt og profesjonaliseringsruter

Norsk kulturskoleråds visjon er en kulturskole for alle. Ord som brukes for å beskrive en vellykket virksomhet, er kvalitet, mangfold, bredde og talent. Kulturskolerådet har erkjent noen utfordringer på området mangfold, og da spesielt når det gjelder tilbudets relevans for flyktninger og innvandrere. I den forbindelsen har kulturskolerådet innledet samarbeid med eksterne virksomheter, og en av disse er Stiftelsen Fargespill og deres modell for interkulturelle kunstprosjekter. Med dette samarbeidet som utgangspunkt, har jeg gjort en undersøkelse for å kartlegge hvordan et slikt samvirke ser ut til å kunne fungere i praksis, basert på mulighetene for kompatibilitet på et organisatorisk og idémessig plan. Jeg har studert formuleringer i kulturskolens rammeplan og formuleringer i tekster publisert av Stiftelsen Fargespill, for å se hvordan virksomhetene beskrives. Gjennom analysearbeidet framtrådte noen figuriske metaforer, som direkte eller indirekte kom til syne mellom linjene i formuleringene. Jeg fant en pyramide, et atom, en kjele og en ramme; de tre første knyttet til kulturskolens virksomhet, den siste til Fargespill. Disse figurene så dessuten ut til å være strømførende. Kunnskapsflyt og profesjonaliseringsruter ble ledet i bestemte retninger i figurene, og mangfold og kvalitet, i form av profesjonalitet, befant seg på hver sin plass. I denne presentasjonen vil jeg vise fram figurene og

strømningene jeg fant, og invitere til refleksjon rundt noen spørsmål: Hvilke uttalte og uuttalte målsettinger kan sies å forme figurene og lede strømmen i bestemte retninger? Hvordan kan figuranalysene bidra til å antyde ønskede og uønskede utslag av kulturskolens virksomhet? Er det mulig å tenke motstrøms i kulturskolen for å få mangfold og profesjonalitet til å dukke opp på uventede steder? Teoretisk inspirasjon for denne dokumentanalysen er Berkaaks (2012) og Ahmeds (2012) ideer om institusjonalisering av mangfold.

Julia Katarzyna Leikvoll, Universitetet i Bergen, Alver kulturskole (Norway)

Å starte et fordypningsprogram i Distrikts-Norge – _bakgrunn, vurderinger og muligheter

Sammenslåing av kommunene de siste årene har blant annet ført til etablering av flere større, mer robuste kulturskoler. Flere av dem har startet, eller jobber med planlegging av et tilbud for interesserte elever med stort kunstnerisk potensial. Rammepåen for kulturskolen gir føringer og generelle retningslinjer til hva et slikt tilbud kan inneholde. Erfaringer viser at fordypningstilbudet varierer sterkt mellom kulturskolene, både når det gjelder innhold, ressurser og rammer.

I presentasjonen vil jeg belyse muligheter og utfordringer i oppbyggingen av et fordypningsprogram for instrumentalelever på en kulturskole som ikke har tilknytning til de store ressursentrene. Mine erfaringer fra Alver Kulturskole vil bli brukt som eksempel. Følgende temaer vil bli drøftet: (1) Hvordan sammenslåingen av tre kulturskoler har påvirket muligheter for å opprette et fordypningsprogram, (2) Planprosessen og vurderinger som ble tatt underveis – _innhold, bruk av ressurser, tilpasning av tilbudet til lokale forhold og lærerkrefter, (3) Bruk av Rammepåenen for kulturskolen i arbeidet, (4) Resultatene og fremtidige utsikter.

Planleggingsarbeidet har vist at det er vanskelig å finne tilstrekkelig informasjon fra allerede etablerte program som ikke har tilknytning til de store ressursentrene. Med denne presentasjonen ønsker jeg å belyse noen av utfordringene og begrensningene som kulturskoler i Distrikts-Norge står overfor, men også gi eksempler på effektive løsninger og muligheter mindre kulturskoler har for å utvikle talenter lokalt. Rapporten Kultur+skole=sant (Berge, et al., 2019) uttrykker skepsis til bruk av kulturskolens midler for talentutvikling. Jeg vil argumentere for at etablering av flere fordypningsprogram vil kunne gi muligheter til læring og utvikling på høyt nivå til alle som ønsker det, uavhengig av ressursene hjemme og bosted. På denne måten kan kulturskolene bidra til å skape et inkluderende undervisningstilbud og gi alle elevene i Norge, også de med et stort potensial og interesse, tilpasset opplæring og like muligheter.

Solmaz collective

v/ Zahra Bayati, Helen Henriksen and Gry Ulrichsen, NTNU/UA/GU (Norway)

Struggling to decolonise ourselves as an antiracist act within the field of Nordic Community School of Music and Arts

This performance lecture will investigate the wide spread concern with the practical implementation of inclusion (decoloniality) as recommended in policy documents. We ask; In what way can or do art educators practice inclusionary strategies in their field? We consider homogeneity in our field and the need for pluralism in this institutional framework. We will diffract discourse through words and image in threads from post-colonialism, critical race and whiteness studies and policy documents. We struggle through our own blind spots in knowledge production to develop an understanding of how other perspectives are received in Nordic Community School of Music and Arts (NCSMA). The three research scholars from the field of education and art Gry O. Ulrichsen, Helen Eriksen and Zahra Bayati, embody different educational and geographical starting points and differing but shifting power positions. This triangle of embodied knowledge allows us to investigate conflicting power positions related to NCSMA as an educational institution.

Rannveig Thorkelsdóttir, University of Iceland
Íris Ellenberger, University of Iceland

Addressing societal challenges by integrating drama and social studies in teacher education

The presentation discusses a teaching development project where the teaching of drama and sociology is integrated across two courses in teacher education within the Faculty of Educational science at the University of Iceland. The joint teaching takes place across the two courses and through assignments carried out between the two courses of drama and sociology teacher education. On one hand course called *Equality and social studies education* and on the other hand a course *Children's plays, for children and with children* together the students from both courses work on the theme equality.

The aim of the project is to promote collaborative learning and cooperation between different teaching disciplines and to train future teachers in up-to-date teaching methods, as the integration of teaching across different disciplines is currently on the rise within the compulsory school system. Social studies are those subjects that pertain to society and culture in an informative and critical manner. They are founded on the duty of each society to educate students about the importance of values such as equality, democracy, care, and respect. Social studies are intended to assist students in responding to the challenges from their environment and immediate surroundings in a sensible manner and to make them aware of their own responsibility when choosing ways to relate to other people and the environment. Drama is the art of the moment. Through drama in education and theatre in education student can take on issues that are relevant in society and crucial for them, such as equality and equity. This enhances their social awareness and encourages democratic participation. Furthermore, the project provides a platform for teacher education students within the arts and sociology to apply creative ways to deal with social challenges together with their students.